

MŪSU LIETUVA

NR.22(1657) SEMANÁRIO · 1980 M. BIRŽELIO – JUNHO 5 D. 8, 8,00 Cr. · Rua Juatindiba, 20(28) Caixa Postal 4421 · 01000 São Paulo, tel. 273-0338

Halina Mošinskienė

JIS GYVENO IR TEBEGYVENA

Kai atverčiu poeto Venancijaus Ališo sonetus "Pietų Kryžius", skaitau dedikaciją: — Tau, kankinių žemė. — Kai išgirstu pro šalį burziantį motociklą, prisimenu kun. Aleksandrą Arminą, kai jis sustabdydavo "plieno žirgelį" prie mūsų vartelių ir užbėgdavo laipteliais mus atlankyti. Sušilęs, nuvargęs, bat šypsantis, skubantis persimesti keliais, žodeliais. Vis skubantis iš Mauá į S.Paulį, arba iš S.Paulo į Mauá — savo parapijon. Tie jo atsilankymai būdavo tarsi ugninio spindulio įsiveržimas skatinantis gyventi ir savo gyvenimu dalintis su kitais.

Kai sučirškia telefono skambutis primena jis man paskutinį pasikalbėjimą su ligonių prelatu A.Arminu. Jo balsas buvo toks begaliniai liūdnas. "... Viskas baigta, Halina..." — Susijaudinusi raminu: — Ne, ne. Dar nebaigta...dar sugrįž jėgos, pasveiksite... — Noriu dar kažką pasakyti, jaučiu, kad stinga žodžių.

Aš nežinojau, kad tai buvo mudviejų paskutinis atsisveikinimas. —

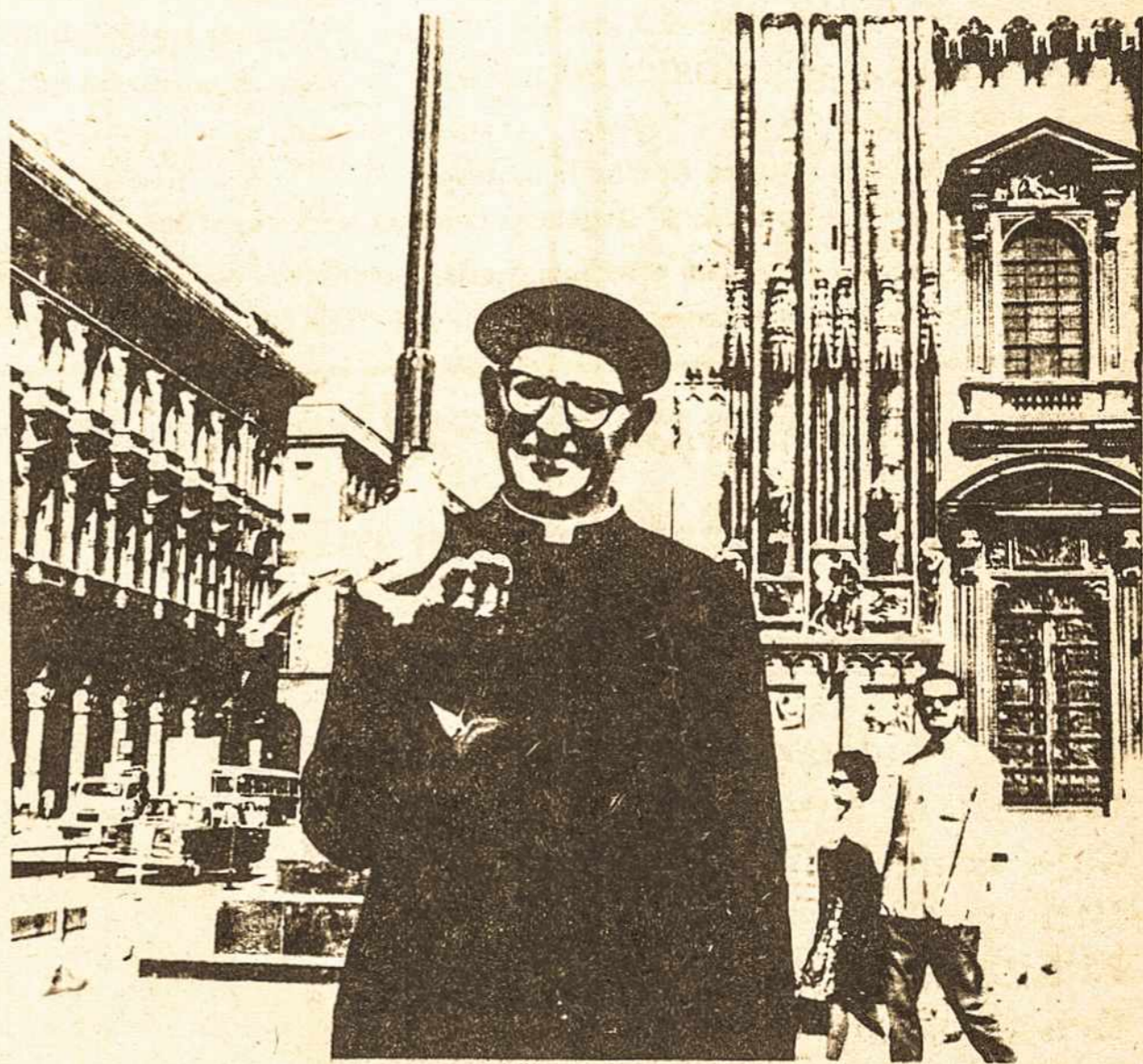
Praejo 5 metai, kai Lietuva neteko kilnaus poeto Venancijaus Ališo, kai žmonės neteko kūrybingo organizatoriaus, draugo ir patarėjo — prel. A.Armino.

Tačiau jis liko mūsų tarpe jam žinęs besiveržiančią nostalgijos pilną sielą savo kūryboje. Poetine forma jis perdavė daugeliui artimus išgyvenimus, tai ką jaučia lietuvis išėivijoje, kuo jis žavisi, ko liūdi. —

Jis džiaugdavosi lietuvių jaunimo prieaugliu tikėdamas, kad jaunoji karta įsisąmonins savo kilmės vertę.

Čia pat pacituosiu jo paties žodžius, nurašytus iš magnetofono juostelės 1954 m. liepos mėn. 1 d., skirtus máno dukrelei Janutei 9 m. amž. "...Janute, minėk visados: seniausia, gražiausia, turtingiausia pasaulyje kalba yra tavo mamytės, tavo tėvelio — yra LIETUVIŲ KALBA.

Mes, kurie pasaulį imam daugiau širdimi negu galva, mes manome, kad šitaip pasaulis suprastas gražesnis yra. Mes norime paimti pasaulį it kūdikį mažą, paimti jį platų ant rankų, ir nešti gyvenimą didį ir gražų, kur meilės šaltiniai nesenka". —

Venancijus Ališas — tai prel. ALEKSANDRAS ARMINAS, pasižymėjęs ne tik poetiniais talentais, ir kunigišku uolumu. Gimęs Lietuvoj 1908 m., lankęs Vilkaviškio kunigų seminariją ir tapęs kunigu, 1933 m. jis jau buvo São Paulo lietuvių kolonijos klebonu. Vėliau klebonavo vietinių parapijose.

Turėdamas palinkimą prie plunksnos, redagavo "Šviesą" ir rašė eiles, perpintas religinės ir Tėvynės ilgesio dvasios gija. Šiomet birželio 6 d. sueina penkeri metai nuo jo mirties.

Venancijus Ališas

LIKIMAS

*Pažvelk tiktai į kalnus tuos: ten laisva ir platu.
Matai piemenėlius ties praraja? Matai avis?
Upeliai susitikę amžinai ten juoksis vis,
Tik niekados ties tais upeliais nesijuoksi tu.*

*Ateis ruduo ir šitos gėlės šlaituose nudžius.
Jos vėl pavasario dvelksme iš naujo sužaliuos.
Tik vėjas niekados atgal nebegrąžins tau juos —
Nuo lūpų pavogtus, į toli nuneštus žodžius.*

*Į uostą senas laivas pro molus tyliai išlys,
Apsukęs vandenį visus į žydinčias salas.
Stovėsi tu ant kranto susimąstęs, nebylys.*

*Po kojų pilnas mėnuo per paskendusias, galias
Padanges plauks. Ir žvaigždės plauks, keliaujančios kartu.
Tik niekados negrįši tu. Ak, tiktai tu. Tik tu... ..*

Sveikiname

KLEVELANDO MERGAIČIŲ VOKALINĖ VIENETA

NERIJA

SÃO PAULO LIETUVIAI

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

Iš rinkinio "Pietų Kryžius", S.Paulo, 1948 m.

SEM ANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
 Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 3.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol.

Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol.

Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00

Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunčios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako

Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Cekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Įkvėpimo žiburiai kitiems

Amerikiečių žurnalas plačiai rašo apie dvasinę lietuvių kovą

MONS. PAULIUS JATULIS

JAV leidžiamas žurnalas "America" š.m. sausio 26 d. laidoje išspausdino ilgą Janice A. Broun straipsnį "Catholics in Lithuania". Pateikiame šio įdomaus straipsnio sutrumpintą vertimą.

"Mano pusė širdies yra Lietuvoje" — straipsnis pradeda mas Jono Pauliaus II-jo žodžiais, kuriuos jis pasakęs dviem iš JAV atvykusiem žurnalistam. Manoma, kad jis turįs lietuviško kraujo iš motinos pusės, bet yra ir daugiau priežasčių, dėlko jis gerbia tą trijų milijonų pavergtą Baltijos tautą. Savo pozityviais darbais jis yra daugiau parodęs palankumo Lietuvai, negu kitas kuris prieš jį buvęs vyriausias Ganytojas. Lietuviai džiaugiasi, kad pagaliau turi popiežių, kuris iš savo patirties gali suprasti jų problemas — rašo žurnalas.

Žvilgsnis praeitin

Nuo 1385 m. iki mūsų laikų Didžioji Lietuvos Kunigaikštystė ir Lenkija buvo katalikybės tvirtovės nuo Baltijos iki Juodosios jūros krantų. Šiandien Lietuva Sovietų Sąjungoje užima poziciją, panašią į Lenkijos Rytų Europoje. Ji turi gerai sutvarkytą ir atsparią krikščionių bendruomenę, kuri yra lojaliai katalikiška. Rusai sako, "jeigu krikščionybė vieną dieną išnyk-

Ryžtingieji dabartinės Lietuvos kunigai, kovojantieji už žmogaus ir tikinčiųjų teises, atnaušinę Mišias paskutinę atleidimų dieną Šiluvoje 1979 metų liepos 15 d.. Jų tikėjimas yra stipresnis už kalėjimo baimę.

tų, ji dar ilgai pasiliktų Lietuvoje". Panašiai kaip Lenkijoje, Lietuvoje tikyba, kalba, savita kultūra ir tautybė neišardomai susijusios. Abi tautos vargo caro priespaudoj 19 š. Bažnyčia vadovavo rezistencijai prieš rusifikaciją. Lietuviai todėl šiaudien laikosi senos patirties, kurią jungia su įgimtu išradingumu bei gudrumu. Jie turi gyvą pogrindžio Bažnyčią ir spaudą.

Abi tautos (lenkai ir lietuviai) ypač skaudžiai kentėjo II-jo pasaulinio karo metu. Trečdalis Lietuvos gyventojų buvo įkalinti, deportuoti ar nužudyti. Apie 670 kunigų iš Lietuvos ir kai-

myninės Latvijos (kuri turi pusę milijono katalikų) buvo ištremta ar nužudyta. Jų prisiminimas dar tebėra gyvas. Mes pamirštame, kad Lietuvoje laisvės kovotojai, kurių dauguma buvo uolūs katalikai, laukdami pagalbos iš Vakarų, laikėsi net iki 1955 m. Juos rėmė beveik visi gyventojai, ir daugelis jų, kurie išliko gyvi, dar nebaigė atlikti 25-rių metų kalinimo ar ištrėmimo bausmės.

Rusų armijai įsibrovus į Lietuvą, tuojau buvo uždarytos visos 4 kunigų seminarijos. Tikybinė veikla buvo labai apribota. Tačiau Bažnyčia Lietuvoje įro-

dė, kad negali būti ištirpdyta sovietų ideologijos katilė. Tiek Lenkija, tiek Lietuva atsikūrė po karo su nuostabia jėga. Nepaisant ilgo persekiojimų laiko, abi išliko tarsi įkvėpimo žiburiai kitiems krikščionim.

Lietuva dabar

Rusų ortodoksų tikinčiųjų teisėms ginti komitetas 1978 m. Maskvoje suorganizavo spaudos konferenciją. Joje dalyvavo iš naujai sudaryto tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komiteto penki lietuviai kunigai. Jie pareiškė, kad lietuvių tautoje 75% dar yra katalikai. Kun. Alfonsas

Svarinskas pažymėjo, kad 50% miestų gyventojų ir 95% kaimiečių tuokiasi, krikštija vaikus ir laidojasi katalikiškai. Vakaru korespondento paklaustas, ar jie yra disidentai (t.y. kovotojai už žmogaus teises), kun. Svarinskas atsakė su tipišku lietuviu humoru: "Lietuvoje kiekvienas žmogus yra disidentas". Nors tai yra perdėta (juk yra bendraujančių su valdžia dėl medžiaginių motyvų), kunigo atsakymas yra būdinga išraiška tvirtos ir beveik agresyvos lietuvių laikysenos, ypač nuo 1972 m. Tais metais kaikurie dalykai iškilo į viešumą. Trys kunigai buvo įkaltinti vien dėlto, kad egzaminavo iš tikybės dalykų vaikus. Nemažiau kaip 17.000 katalikų pasirašė ilgiausią, koks yra kada pasirodęs Sovietų Sąjungoje, prašymą. Jie skundėsi dėl priversutinio ateizmo brukimo žmonėms, nes tai pakerta šaknis dorai ir tikybai. Tuomet katalikas studentas Romas Kalanta susidėgino Kauno parke, norėdamas atkreipti dėmesį į žmonių priešpaudą. Kilo antirusiški maištai. Kunigai, kurie valdžios buvo siunčiami į Romą, pateikė netikslų vaizdą apie krašte esančias nuotaikas. Bažnyčia neturi normalių ryšių su išoriniu pasauliu. Kad būtų galima pasakyti Vakaram, kas iš tikro Lietuvoje vyksta, imta leisti, varginamai perrašant mašinėle, pirmoji "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika". Ji buvo slaptai leidžiama per rankas ir dienos šviesą pamatė tik patekusį į Vakarus.

"Kronikos" leidėjams buvo aišku, kad KGB ims tikrinti rašomasias mašinėles ir sekti žmones. Keletą jų suėmė. Bet dabar, 7 metams praslinkus, pasirodė jau 37 "Kronikos" numeriai, kurie pateikia tikslų informacijų apie kiekvieną šventovę ar persekiojamus tikinčiuosius Lietuvoje. Tikrai du ankstyvesni "samizdato" leidiniai gali būti palyginti su lietuvių leidžiama "Kronika". Tai rusų "Einaujų Įvykių Kronika" ir "Kalinijų Giminaičių Biuletėnis", leidžiamas baptistų.

Ką rašo "Kronika"?

Lietuvių "Kronika" praneša apie suėmimus ir teismus, pateikia atvirus laiškus valdžios žmonėms ir įvairias žinias iš parapijų. Kiekvienas numeris duoda gyvą vaizdą, kaip vykdomi persekiojimai. Pranešimai nėra nuobodūs, dažnai su humoru, jaudinantys, ypač kai eina kalba apie pačią Lietuvos širdį, jos šeimas, parapijas, pasiaukojusius asmenis ir dažnai apie tikinčiųjų vaikus, kurie išskiriami ir terorizuojami. Tam tikras skaičius pasauliečių, kurie paruošia ar platina "Kroniką", buvo suimtas, bet tai nesustabdė jos leidimo. Šimtai yra įjungti į darbą, ir jie nieko nebijo. Tie, kurie kenčia kalėjimuose, pereis į istoriją kaip tautos didvyriai.

Povilas Petronis, nubaustas 4 metams, kalinimą panaudojo rašymui maldaknygių ir laiškelių prieš girtavimą, kuris yra tikra rykštė dabartinėje Lietuvoje. Ten svaigalai sudaro vieną penktadalį visų pirkinų. Juozas Gražys, gavęs 3 metus kalėti, ir Virgilijus Jaugelis (dvejus) abu susirgo būdami kalėjime. Petras Pliumpa-Pliura, nuteistas 8 metams, jaunas vedęs vyras, būdamas kalėjime, tapo geru krikščioniu ir kovotoju prieš visokią smurtą. Jis turėtų baigti bausmę 1981 m. Nijolė Sadūnaitė, nuteista kalėjimu ir ištėmimu, tapo lietuviams simboliu visame pasaulyje. Tos drąsios jaunos moters sveikata yra ištėmimo vargų palaužta.

Toliau žurnale pasakojama, kaip vargsta ir kenčia kiti lietuviai kaliniai — Vitas Lapienis, Ona Pranckūnaitė; minimi sovietų nužudyti Paltanavičius, Kriaučiūnas ir 18-kos metų

ukrainietis Vitali Ocikevič, kuris buvo įstojęs į Kauno seminariją ir atsisakęs sovietam šnipinėti.

Pastangos atsilaikyti

Lietuviai nerengia masinių maištų, tik palaiko pogrindžio sąjūdį, kad būtų leisti laisvi rinkimai ir kad trys Pabaltijo tautos gautų autonomiją. Nuo 1971 m. sovietų valdžia nebesuiminėja kunigų, nors žino, kad dirba katakombų Bažnyčioje. Neseniai 522 kunigai drąsiai protestavo prieš valdžios kišimąsi į religijos ir sąžinės dalykus. Katalikų kunigai dabar turi daugiau laisvės, negu ortodoksų ar protestantų dvasiškiai Sovietų Rusijoje. Pikčiausia, kad kunigai dažnai šmeižiami spaudoje, veiklesnieji keliąmi į mažas parapijas ir turi mokėti pabaudas už vaikų katekizavimą. Motinom grasinama, kad bus atimti iš jų vaikai, jeigu bus mokomi religijos. Persekiojimas nuolat vyksta, bet lietuviai yra solidarūs ir palaiko vieni kitus.

Sovietų užmojai

"America" žurnale plačiai aprašoma, kad religinių kultų ministerija siekia visai užgniaužti religinę veiklą ir kad atrenka kandidatus į vienintelę Lietuvos likusią seminariją. Veikiančių šventovių ir kunigų skaičius nuolat mažėja. Dabar veikia 628 šventovės (1939 m. jų buvo 1400), kurių 95 neturi kunigo. Dirba 708 kunigai, kurių amžiaus vidurkis — 60 metų. Kasmet miršta apie 20 kunigų, o naujų iššventinama maždaug 5. Katalikams reikalaujant, religinių kultų ministerija leido priimti į seminariją iki 60 studentų. Seminarijos veikla nuolat sekama KGB. Rašoma ir apie vyskupus Steponavičių (nukelta į sekantį psl.)

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOÍAS, 3324 — FONE: 441-4766.

ĮKVĖPIMO ŽIBURIAI KITIEMS

bei Sladkevičių, kuriems neleidiama eiti ganytojų pareigų. Lietuviai su dėmesiu laukia, kad vienas iš jų būtų pakeltas kardinolu.

Religinė spauda nėra leidžiama. Jokie katekizmai nespausdinami. (Pastaruoju metu gautas leidimas spausdinti kun. Skurkio paruoštą katekizmą — 60.000 egz. Red.). Tik kartais, ir tai mažu tiražu, leidžiama atspausdinti Šv. Raštą ar kokią liturginę knygą. Trūksta maldaknygių. Pogrindžio spauda Lietuvoje yra gyva, esąs net žurnalas kunigam, tačiau negali konkuruoti su valdžios leidiniais, nes kasmet išspausdinama apie 70 ateistinių knygų. Rusų kalba ir literatūra brukama prievarotos keliu.

Todėl nenuostabu, kad negavę teisingo religinio mokymo, žmonės ima klaidingai galvoti apie Dievą, Bažnyčią, doros dalykus ir Lietuvos praeitį. Vaikai negauna būtiniausių tikybės žinių, nes mokytojai gali būti tik ateistai. Apie 2000 mokytojų buvo atleista iš darbo kaip nepakankami ateistai. Vaikai baudžiami už tai, kad lanko pamaldas ir patarnauja Mišiom. Krikščionys inteligentai spaudžiami ir bauginami. Žurnale primenama tragiška Mindaugo Tomonio istorija. Jis nubautas, kalintas, psichiatrinėj ligoninėj laikytas, o paskui išstumtas iš traukinio vagono. Visur KGB grėsmė.

Jaunoji karta, ateizmo mokyklose išauklėta, galvoja paviršutiniškai, negerbia vyresniųjų, neturi augštesnių idealų, išmoksta veidmainiauti. Lietuvoje vyksta žūtibūtinė kova dėl moralinio ir fizinio išlikimo. Nuo 1978 m. naujas religinių kultūrų reikalų įgaliotinis Petras Anilionis giriasi, kad paralyžuos parapijų gyvenimą. Tačiau pogrindžio tikinčiųjų sužlugdyti nevyksta ir jam, kaip nevyko jo pirmtakūnams Rugieniui ir Tumėnui.

Lietuviai yra įsijungę į tikin-

LIETUVIAI PASAULYJE

Dr. Jono Gliaudelio palikimas

Veterinarijos gydytojas dr. Jonas Gliaudelis savo turėto turto didžiąją dalį testamentu paliko Lietuvių Fondui. Teismui testamentą patvirtinus ir atskaičius kitiems paskirtas sumas bei susidariusias teismo ir testamentu vykdymo išlaidas, Lietuvių Fondui liko 157,976.43 dol. ir š. m. balandžio 29 d. gautas čekis. Dr. Jono Gliaudelio palikimas yra pats didžiausias iš iki šiol Lietuvių Fonde gautų.

Dr. Jonas Gliaudelis gimė 1912. IV. 5 d. garsiųjų Anykščių apylinkėje, Utenos apskr. Pirmuosius mokslus ėjo Anykščiuose, Ukmergėje ir Telšiuose. Baigęs gimnaziją, įstojo į Karo mokyklą aspirantu ir po metų išėjo atsargon, gavęs jaun. leitenanto laipsnį. Baigęs mokytojų kursus, kurių laiką mokytojavo, taupė ir ruošėsi siekti aukšto mokslo. 1940-44 metais studijavo veterinariją Kauno Veterinarijos Akademijoje. Raudonajai armijai artėjant, pasitraukė į Vokietiją ir sąlygoms susidarius, tęsė studijas Hannoverio universitete. 1947 metais studijas baigė ir gavo veterinarijos gydytojo diplomą.

1950 metais atvyko į Jungtines Amerikos Valstybes, apsistojo New Yorke, pramoko anglų kalbą ir pasiruošė valstybiniam egzaminams. Pirmiausiai egzaminus išlaikė Indianos valstijoje, o vėliau ir Illinois. Dirbo federalinės valdžios tarnyboje Chicagoje, Auroroje, So. Holland ir kitur.

Čiujų teisėms ginti komitetą. Jie palaiko ryšius su rusų ir kitų tautybių sąžinės kovotojais, kaip Sacharovas ir Kovalevas. Šis pastarasis 10-čiai metų buvo nuteistas kalėti už tai, kad gynė Lietuvos katalikus. Solženicino "Gulagas" žmonių skaitomas, ir baudžiami tie, pas kuriuos randamos panašios knygos. Minima ir Helsinkio grupė, kurios nariai Viktoras Petkus ir Balys Gajauskas vargsta suimti. Veikia Solženicino šalpos fondas. Apskritai, lietuviai katalikai yra veiklūs, sąmoningi, ir jų krašto Bažnyčia laukia daugiau laisvių. Taip baigia išsamų straipsnį amerikiečių žurnalas "America".

Tėviškės žiburiai

Dr. Jonas Gliaudelis
(1912. IV. 5 - 1978. XII. 18)

Už gerą ir sąžiningą darbą gavo specialų atžymėjimo diplomą.

Sužinojęs savo ligą, išėjo į ankstyvą pensiją ir apsigyveno Chicagos priemiestyje Oak Lawn, arti lietuvių centro ir gyvo lietuvių kultūrinio judėjimo. Dr. Jonui Gliaudeliui nesvetima buvo ir visuomeninė veikla. Priklausė ateitininkams ir Lietuvių Bendruomenei. Kelerius metus dirbo Chicagos ateitininkų sendraugių valdyboje, anksčiau vadovavo LB Auroros apylinkei ir su kitais ruošdavo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo minėjimus.

Domėjosi lietuviška knyga ir laiškais. Buvo "Draugo" romano mecenatas ir skirdavo "Ateities" žurnalo literatūriniam konkursams.

Dr. Jonas Gliaudelis mirė 1978 m. gruodžio 18 d. Chicagoje ir palaidotas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Tokia trumpa, keliais rupiais bruožais paminėta dr. Jono Gliaudelio šios žemės gyvenimo kelionė. Savo kuklų gyvenimą įamžino labai prasmingai, palikdamas turtą lietuvių švietimui ir kultūrai ugdyti. Jo testamentas tegul būna šviesiu pavyzdžiu visiems lietuviams.

Lietuvių Fondo steigėjai ir vadovybė lieka dėkinga dr. Jonui Gliaudeliui už Lietuvių Fondo idėjos įvertinimą ir parėmimą.

A. Juodvalkis

LIETUVIŲ FONDO NARIŲ SUVAŽIAVIMAS

A. JUODVALKIS

Lietuvių Fondo narių 17-tas suvažiavimas įvyko š. m. gegužės 4 d. Jaunimo centre, Chicagoje. Suvažiavimas pradėtas pamaldomis tėvų jėzuitų koplyčioje, o vėliau buvo tęsiamas Jaunimo centro apatinėje salėje.

Tarybos pirm. dr. Antanas Razma atidarė suvažiavimą ir pravedė mirusiųjų pagerbimą. Ypač buvo prisimintas dr. Jonas Gliaudelis, kurio didžiausias testamentinis palikimas prieš pat suvažiavimą įplaukė į Lietuvių Fondą. Taip pat buvo prisiminti Jonas Krukonis, Antanas Rėklaitis ir visi mirusieji Fondo nariai. Mirusiųjų albumas buvo padėtas salėje ir simboliniai dalyvavo suvažiavime.

Šiam suvažiavimui pirmininkauti pakvietė Milda Lenkauskienė iš Clevelando, Stasį Barą ir dr. Mindaugą Vygintą, abu iš Chicagos apylinkių. Sekretoriauti - Dainą Kojelytę, Vytautą Dagį ir dr. Joną Račkauską. Invokaciją sukalbėjo kun. Viktoras Rimšelis.

Suvažiavimą žodžiu sveikino PLB pirm. Vytautas Kamantas ir ALTos vicepirm. dr. Jonas Valaitis, raštugen konsulė Juzė Daužvardienė, VLIKo pirm. dr. Kazys Bobelis, JAV LB Krašto vald. pirm. Vytautas Kutkus, LB Vidurio Vakarų apyg. pirm. Kazys Laukaitis, Vasario 16 gimnazijos kuratorijos vardu tėvas Bernatonis, LB Kultūros Tarybos pirm. Ingrida Bublienė ir Liet. Fondo įgal. Australijai Normantas.

Sudarytos šios komisijos:

registracijos - K. Barzdukas
nominacijų - dr. V. Tauras,
rezoliucijų - dr. F. Kaunas,
balsų skaičiavimo - P. Kilius,
organizacinė - M. Rėmienė; pirmi-
ninkams leista jas papildyti.

Spaudai atstovavo: kun. J. Prunskis-Draugą, St. Juškėnas-Naujienas, A. Bagdonas - Darbininką ir A. Juodvalkis - Dirvą.

Pranešimus padarė: Tarybos pirm. dr. A. Razma, valdybos pirm. dr. G. Balukas, išdin. - sekr. K. Barzdukas, inf. A. Juodvalkis, invest. kom. buv. pirm. P. Kilius ir dabrt. pirm. P. Sodeika, Pelnos skirst. kom. pirm. dr. K. Ambrozaitis, kontrolės k-jos pirm. A. Šantaras ir leidinio red. A. Bagdonas.

Iš pranešimų paaiškėjo, kad Lietuvių Fondo narių įnašai paaugo 126,659 dol. ir 1980. I. I buvo 1,651,400 dol., pelno turėjo 94,906 dol. Lietuvių išlaikymo reikalams paskirstė dol. 93,768, o nuo pradžios 643,819 dol.

Pradėjo ateiti testamentiniai palikimai. Prieš pat suvažiavimą gautas stambiausias dr. Jono Gliaudelio palikimas 157,976,43 dol., kuris bendrą narių įnašų sumą pakėlė iki 1,832,000 dol. Lietuvių Fondas yra gavęs 88 testamentus, kurių 43 jau realizuoti ir gauta 370,477 dol., o 45 yra eigoje ir laukia teismo patvirtinimo.

Lietuvių Fondo vadovybė šiuos metus paskelbė dviejų milijonų metais ir tikisi visų lietuvių pagalba tą sumą pasiekti.

Investavimų komisija, esant nepastoviai pinigų ir vertybių popierių rin-

kai, daro viską, kad Fondo kapitalas duotų didžiausias pajamas. Apsiginti nuo vis didėjančios infliacijos, yra nužiūrėję 123 akrų žemės plotą ir stengiasi išsiderėti geriausias sąlygas, kad nenukentėtų lietuviškų reikalų rėmimas.

Pelnos skirstymo komisija yra gavusi 57 prašymus 178,618.50 dol. sumoje ir 17 studentų prašymų stipendijoms 30,740 dol. sumoje. Komisija posėdžiavo 4 kartus ir paskirstė visą Tarybos leistą sumą.

Diskusijų metu kalbėta apie žemės pirkimą ir duodamų stipendijų grąžinimą. Vieni reiškė pritarimą, kad bandoma nors dalį Fondo kapitalo apsaugoti nuo infliacijos, o kiti norėtų gaunamas palūkanas dabar naudoti lietuviškiems reikalams, kol yra prašymų.

Dėl stipendijų grąžinimo išaiškinta, kad reikia vykdyti testatorių valią jei palikimai yra tam skirti, o jei stipendijos duodamos iš bendrų Fondo pajamų - palikta spręsti Tarybai.

Suvažiavimas, pateiktas apyskaitas ir padarytus pranešimus patvirtino.

Nominacijų komisijos siūlymu į Tarybą perrinkti tie patys nariai (nors buvo pasiūlyta ir daugiau kandidatų): St. Baras, V. Kamantas, dr. F. Kaunas, M. Lenkauskienė, P. Sodeika ir dr. M. Vygantas. Į kontrolės komisiją taip pat perrinkti tie patys nariai: A. Šantaras, dr. A. Gleveckas ir Pr. Tarūta.

Suvažiavime dalyvavo 113 narių su 4,427 balsais. Suvažiavimas baigtas visiems sugiedojus Lietuvos himną.

Tos pačios dienos vakare, Jaunimo centro kavinėje, įvyko Lietuvių Fondo rėmėjų vakarienė. Dalyvavo apie 200 žmonių. Vakarienės dalyvius pasveikino renginių vadovė, nepailstanti lietuviškos veiklos organizatorė Marija Rėmienė. Valdybos pirm. dr. G. Balukas painformavo apie Fondo vieningą ir našią veiklą. Pasidžiaugė ateinančiais testamentiniais palikimais, pavyzdžiu nurodydamas dr. Joną Gliaudelį, kurio stambiausias palikimas 157,976 dol., suvažiavimo išvakarėse įplaukė į Fondo kasą ir dideliu šuoliu priartino prie antrojo milijono užbaigimo.

Danutės Kurauskienės pagamintais "cepeliniais" pasivažišinę, svečiai maloniai praleido vakarą ir tarpusavyje pabendraavo.

LAISVOJI LIETUVA

Lietuvių Fondo narių 17-to suvažiavimo metu. Kontrolės komisijos pirmininkas agr. A. Šantaras skaito aktą. Dešinėje prezidiumas (iš kairės): St. Baras, M. Lenkauskienė ir dr. M. Vygantas. P. Malėtos nuotrauka

KAROLĖ PAŽĖRAITĖ

A.a. POETĄ VENANCIJŲ
ALIŠĄ PRISIMENANT

Kai iš Vokietijos atsidūriau Brazilijoje, susipažinau su lietuvių kolonijos asmenimis, man parūpo pažinti didįjį, poetą Venancijų Ališą /kunigą Aleksandrą Venancijų Arminą/, 1952 metais pasitaikė gera proga. Ponia Karolina Navickienė mane pakvietė vykti drauge su ja Pirakalon, kur jos vyras dailininkas Antanas Navickas bene antrus metus gyveno pas kleboną kun. Arminą, puošdamas, dekoruodamas šventovę paveikslais, skulptūromis.

Kelionė buvo smagi. Abipus kelią supo atogrąžų augmenija apžėlę kalnai, kalneliai. Pakeliui pasitaikė pavyzdinčiai įrengti japonų ūkiai, pora miestelių, niekuo ypatingai nepasižymintieji. Pagaliau pasiekėm baltą, švarų, linksmą Pirakajos miestą, ant kalno svaringai išsidėsčiusį. Prie didžiulės šventovės radom darbo rūbais dailininką Antaną Navicką, kuris mus palydėjo klebonijon. Čia pasitiko mus pats šeimininkas /brazilų vadinamas milžinu kunigu/, linksmi, draugiškai besišypsodamas.

— Gaila, kad turėsiu jums mažai laiko. Mat, poryt laukiam vyskupo. Ryšium su tuo daug įvairių reikalų, — apgailastavo jisai, — Bet jauskites, kaip lietuviškoje pastogėje.

Mes taip ir pasijautėm. Nuėjom virtuvėn. Ten šeimininkavo juodaodė virėja, pasigirdama mum išmokusi lietuviškus valgius gaminti. Nesunku buvo įspėti, kas buvo jos kulinarijos profesorium, nes p. Navickienė įgudusia ranka paėmė iš indaujos šaukštą ir paragavo sriubą.

Man rūpėjo pamatyti šventovę — tą "devintą stebuklą" Pirakajoje. Navickas jau ten su padėjėju dirbo, karstydami, laipiodami kopėčiomis. Iš tamsaus medinio šoninio altoriaus neliko nė ženklo. Mes tematėm "marmurą", kaip ir visoj atnaujintoj šventovėj, pagal baroko stilių. Anot brazilų laikraščio "Folha da Manhã" korespondento, kun. Arminas norėjo Pirakajos šventovėje įkūnyti Lietuvos šventovių grožį. Ir tai jam pasisekė.

Didingas vaizdas. Viskas akis žavi. Ir didysis altorius su šv. Petro ir šv. Povilo statulomis abipus šv. Antaną, ir Van Diko bei italų meisterių paveikslų kopijos sienose, ir skliautuotos lubos su 262 popiežių paveikslais, "marmurinės" kolonos, angelai, laikantieji lempas, ornamentai. Tarp paveikslų kopijų yra ir du originalai, adil. Navicko kūriniai. Tai: Kristus didžiajame altoriuje, laiminąs ištiestom rankom Pirakajos miestą ir šv. Petras su mokiniais prie laivo po žvejėjimo. Ypatinai man patiko pastarasis paveikslas. Pagauta bibliinių laikų dvasia bei vietos koloritas:

Pietų metu vėl susitikom su kun. Arminu. Žinoma, nuoširdžiai išreiškiu pasigėrėjimą atnaujinta šventove. Žiūriu su nuostaba į šį dinamišką žmogų: Venancijus Ališas su savo kūrybinės energijos šaltiniu veržte veržiasi iš po kunigo Armino rūbo ir daro stebuklus. Jau ketvirtą eilėraščių knygą yra paruošęs spaudai /yra atspausintos šios: São Bento Varpai, Anapus Marių, Pietų Kryžius ir netrukus pasirodys Cascata Cristalina/, kurią iliustravo įžymi grafikė dailininkė Vlada Stančikaitė. Negana to, jis jau antrą šventovę Brazilijoje meniškai atnaujino. Energijos ir ištvermės jam įkvėpė Tėvynės ir grožio ilgesys. Tie du akstinai visą ilgą tremties metą kurstė kunigą ir poetą eiti grožio ir gėrio keliu.

Nejučiomis prisiminiau Venancijaus Ališo sonate "Paskutinis tremtinio troškimas" šiuos paskutinius žodžius:

O tremtinio širdie — vėle be vietos.
Tavy troškimą vieną gavimu:
Prie išgriautų Tėvynėje altorių
Priglaudęs veidą aš numirti noriu.

Ko taip susimąstėt, kolege, ir negirdit lietuviškos muzikos? — klausia manęs šeimininkas besijuokdamas, visuomet su žmonėmis linksmas, draugiškas, kaip tikras menininkas ir išauklėtas pasaulietis.

Jis iš tikro, radio—vitrola groja vieną po kitos lietuviškas dainas. Viršum vitrolos užimponuoja mus Navicko taptuko Ališo portretas. O priešais, pro atvirus duris, kabinete kabo puiki dailininkės V. Stančikaitės grafika "Knygnešys". Be to, lietuviškų knygų spinta ir tauto—dailės dirbiniai. . . Visur jaučiama lietuviška dvasia šioje braziliškoje klebonijoje.

—Nenusimink, — vėl man sako poetas Venancijus Ališa. — Juk grįšim į Lietuvą. Va, tada, tai prasidės mūsų tikras kūrybinis darbas, kad net žemė drebės.

Deja, šis didis poetas 1975 m. birželio mėn. 6 d. grįžo Amžinojon Tėvynėn.

Cicero, 1980 m. balandžio 23 d.

ESCOLA SOFIA

COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graça, 381 - Casa 6 - Fone 220-8319

Bom Retiro

PADANGIŲ KELIAIS

Pr. Gavėnas

KELIONĖS ISPŪDŽIAI

(tęsinys iš praeito numerio)

KARAKAS – AMSTERDAMAS KLM LĒKTUVU

Karakas – Amsterdamas: 9 val. ir 15 minučių skridimo.

KLM: tuoj pasijutau angly–germanų pasauly: kalba, švara, aptarnavimas.

Lėktuvas didelis, platus (9 sėdynės eilėje), keleiviai gerai atskirti rūkoriai nuo nerūkančių, ir ilgas – didžiulė salė. Nejauciama net jokio judesio – vos tik lengvas, švelnus liūliavimas ir nesmarkus užimas šonuose. Daugiau, kaip pusė tusių vietų.

Už pustrėčio dolerio galima pasiklausyti registruotos muzikos (nekludant kitiems; ne taip kaip kai kada pas mus, šaukiant tiesiai į ausį) ir tam tikru metu pasižiūrėti (amerikoniško) filmo iki 24 valandos. Nors buvo patogumas ir išsitiesti, bet nesimiegojo.

Spalio 18, 3-čią valandą ėmė švisti. Ir tuoj davė pusryčius (prieš kavą – sunkos). Ant Atlanto. Netrukus pasirodė europietiška saulutė: skaisti, spindinti (skridom virš debesų).

Paryžių praskridom 7:30. Temperatūra – 11 laipsnių. Zueriche buvom 8:12. Rudens vaizdas. Šaltoka. Žmonės susitraukė. 9 val. pakylam Amsterdamo link.

Zueriche perskrodus rūką, pasirodė skaisti saulutė. Virš debesų iškilusios pasirodė baltuojančios Alpių viršūnės.

Skridimas ramus, kaip ant sviesto. Tik nuostabu kaip, ypač leidžiantis tokie lengvi debesėliai, tartum pūkeliai, krato tokį didelį gremėzdą, kuris gali talpinti virš 400 keleivių.

Perskrendam 10 val. virš Briuselio. Mažai kas matosi.

Leidžiantis į Amsterdamą, iš aukš-

to matosi pievos, laukai išdirbti, padalinti, sakytum kokiais žieduotais kilišiais iškloti: paskui užtvankos, balos, kanalai – Ziudersee. Dirbamos žemės nedaug, bet ji pilnai išnaudojama.

Lyguma, kaip ant delno. Gatvės tiesios, gražiai išdėstytos, su žalumynais, upėm. . .

Amsterdamas: 10:20. Saulė; bet vėjas šiurkštus – ruduo.

Nors protestantų kraštas, bet katalikų Bažnyčia gan gyva Olandijoje. Saleziečiai čia turi savo provinciją su 11 veiklos centrų. Tai daugiausia parapijos (šešios), katechezė viešose mokyklose, jaunimo oratorijos, aspirantatas, amatų mokykla.

AMSTERDAMAS – ROMA

12:40 iš Amsterdamo pakyla ALITALIA lėktuvas. Čia tuoj pasijunti tarp "buona gente" ir "gente alla buona". Pranyko grakščios VARIG hostesės, dingo mandagios ir kuklios olandaitės, o atsirado "garzoni" – vieni ūsoti, kiti barzdoti (o vienas, iš veido, tikras arabas). 45 keleiviai nei pusės lėktuvo nepripildė.

Tikrai nepaprastai nuostabu iš aukšto pažvelgti į Monblano visuomet snieguotą keterą, į Alpių viršūnes. Vienos jų amžinai baltuojančios, kitos neseniai apsnigtos, o žemiau – žaliuojančios. Paskui, kaip sidabro kaspiniai, upokšniai, ežerai, keliai ir takai, daug kur išvaikščioti ar išvažinėti. (Norėjau pamatyti ir vasarvietę Antey, Aostos slėny; bet ji buvo kiek toliau į dešinę.)

Piemonto slėnys – Ivrea ir kiti gretimi miesčiukai, tik perskirti virtinės kalnų, atrodo lyg kokios sąslavų krūvos.

ROMOS LINK

Paskui Torinas, Genova ir, pajūriu, Romos link.

O Italijos saulutė kad spindi, kad šviečia. O tie pūkuoti balti debesys, kaip baltų vilnų kuokštės – nebuvo taip gražu nei Lietuvoj, kai saulutė atsispindėdavo į apšerkšnojusio sniego supustytas kupetas. . .

Štai, kokia tai upė siunčia savo murzliną vandenį į Tirėnijos jūrą (ir ilgai matosi tamsi juosta jūroj); paskui pajūrio miestai ir miesteliai. . .

Lacijų – Romos pašonėj – žemė taip pat išdėstyta "kilimais", bet jie išsklaidyti, išmėtyti dideliais gabalais, daugiau "skudurais", ir jie palšvi, bespalviai, atrodo saulės nudeginti.

Leidžiamės į Romą debesy.

Fiumicino Leonardo da Vinci – didžiausias italų aerouostas. Skirtingas nuo Amsterdamo ir net nuo Karako Maiquetia: duobės, šiukšlės, apsileidimas (nors tai tarptautinis aerouostas). Čia tačiau gali greit tapti milionierium: už dolerį tuoj gauni 820 lirų.

Surandu busiuką už 1.500 lirų vežantį į Romos centrą.

Taip prabėga pro akis Romos apylinkės, paskui miesto senieji mūrai, šv. Pauliaus bazilika, Cestijaus piramidė, Koliziejus, Palatinas, forumas, Marijos didžioji šventovė, stotis.

Šalutinės Lacijaus linijos traukinukas – ir jau Frascaty, lietuvių saleziečių centre. Atvyksta pasitikti paties centro direktorius, kun. Mečys Burba.

(Bus daugiau)

ŠYPSENAS

• Brežnevas, lydėdamas savo ištikimo vertėjo, atvyko į Berlyną kaip tik švč. Marijos į Dangų Ėmimo šventėje. Vokietijos pareigūnai, sutikdami svečią, priminė, kad Berlyno gyventojai švenčia "Mariens Himmelfahrtstag" – pažodžiui išvertus – "Marijos į dangų kelionės dieną". Ištikimasis vertėjas tačiau Brežnevui paaiškino, kad berlyniečiai švenčia "Tag der Luftwaffe" – tai yra "aviacijos dieną. . ."

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENIORSAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Str. Marm. das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

ATVAŽIUOJA CLEVELANDO NERIJA

CLEVELANDO STUDENČIŲ VOKALINIS VIENETAS "NERIJA"

Kaip prasidėjo:

Clevelando studentės, dar būdamos moksleivės, mėgo dainuoti. Dažnai buvo kvistos įvairių organizacijų išpildyti menines dalis programų, ir, po keleto repeticijų, taip ir darydavo. Po šių koncertėlių, kai visos suprato, kad kelių repeticijų neužtenka, nutarė sudaryti dainos vienetą ir rimčiau padirbėti. Nerija pradėjo repetuoti 1974 m. rugsėjo mėn.

Repertuaras:

Repertuarą sudaro liaudies dainos, sutartinės, ir taip pat estradinės bei lietuvių kompozitorių dainos. Į naująjį repertuarą įtraukėm net ir tarptautines dainas.

Koncertai:

Pirmasis koncertas įvyko Philadelphijoje, 1975 m. spalio mėn. 18 d. Koncertavom šiuose miestuose: Amerikoje – Clevelande, Cicero, Čikagoj, Pittsburghe, Daytone, Detroite, o Canadoj – Hamiltone ir Toronte. Neperseniausiai koncertavom Los Angeles, Californijoje ir New Yorke.

Sąstatas:

Visos Nerijos dainininkės studentės amžiaus arba vyresnės. 1974 metais Nerijos vienetą sudarė 12 dainininkių, pianistė Dalia Sakaitė ir dirigentė Rita Čyvaitė. Šiandien, nors sąstatas gerokai pasikeitęs, tebėra 12 dainininkių, akompaniatorė Kristina Kuprevičiūtė ir vadovė Rita Čyvaitė–Kliorienė. Sekančios sudarė originalinį sąstatą ir šiandien dar vis dainuoja Nerijoje: Rita Balytė, Roma Balytė, Ona Kliorytė, Zita Kripavičiūtė, Nijolė Lenkauskaitė, Viktorija Lenkauskaitė, ir dirigentė Rita Čyvaitė–Kliorienė.

Dabartinis Sąstatas:

Sekančios sudaro 1979–80 metų Nerijos vieneto sąstatą – Rita Balytė, Roma Balytė, Mirga Bankaitytė, Ruta Giedraitytė, Ona Kliorytė, Zita Kripavičiūtė, akompaniatorė–Kristina Kuprevičiūtė, Nijolė Lenkauskaitė, Sigutė Lenkauskaitė, Viktorija Lenkauskaitė, Danutė Miškinytė, Ligija Rociūnaitė, Laimutė Švarcaitė, ir dirigentė Rita Čyvaitė – Kliorienė.

Nerijos plokštelė:

Nerija išleido savo pirmą plokštelę 1978 metais rugsėjo mėn. Ji buvo užrekorduota 1978 m. balandžio 8 d. Pirmoj pusėj užrekorduota lietuvių liaudies dainos, o antroj estradinės dainos. Buvo padaryta 1.000 egzempliorių, o liko tik 50.

5–metų sukaktis:

Nerija atšventė savo penkmetį 1979 metų rugsėjo mėn. Ta proga surengė "Konrado kavinę", bandydama atkurti Kauno populiarią kavinę ir pradžiuginti Clevelando visuomenę. (Daugiau galite apie kavinę pasiskaityti laikraščio straipsnyje "Dainuok ir Šok," kurį taip pat siunčiame.)

Apie dainininkes.

Rita Čyvaitė –Kliorienė
Nerijos vadovė/dirigentė.

Rita baigė Clevelando Valstybinį Universitetą įsigydama bakalauro laipsnį muzikos pedagogikoje. Baigė

suma cum laude atžymėjimu. Universitete būdama gavo "Nellie E.Hinds" stipendiją iš Cleveland Music School Settlement (Muzikos Mokyklos) kur dėstė pianiną vienerius metus ir tuo pačiu mokėsi pianinu skambinti pas Prof. Andrių Kuprevičių. Baigusi universitetą dėstė muziką dvejerius metus valstybinėje mokykloje, mokindama 7–9 skyrius. Turėjo tris chorus.

Dabar dirba muzikos leidykloje kurioje tikrina ir taiso naujas kompozicijas prieš spausdinimą. Ji yra choro muzikos skyriaus vadovė. Taip pat privačiai mokina jaunuolius skambinti pianinu.

Rita yra baigusi lituanistinę mokyklą ir perėjus pedagoginius kursus. Yra "Žaibo" sporto klubo tinklinio pirmininkė ir 1973 metais gastroliavo Europoje su Šiaurės Amerikos lietuvių rinktinė tinklinio komanda. 1975 metais buvo išrinkta Clevelando Valstybinio Universiteto iškiliąja atlete ir tinklininke. Be tinklinio dar pasireiškė ir lengvojoje atletikoje.

Rita Balytė – 25 m. amžiaus; Ateitininkė; buvusi Grandinės šokėja; studijavo ispanų ir prancūzų kalbas, gaudama ispanų literatūros magistrės laipsnį. Šiuo metu gimnazijoje dėsto abi kalbas.

Roma Balytė – 24 metų amžiaus; Ateitininkė; buvusi Grandinėlės šokėja; studijavo politinius mokslus; dabar dirba Clevelando Miesto Savivaldybės Įstaigoje.

Mirga Bankaitytė – birželio mėn. baigs gimnaziją. Baigė Šv. Kazimiero mokyklą (lituanistinę); Antrus metus dainuoja su "Nerija" vokaliu vienetu; veikli moksleivė Ateitininkė; aštuonerius metus Čiurlionio Ansamblio kanklininkė/solistė, lanko Clevelando pedagoginius lituanistinius kursus; dalyvavo IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongrese, Europoj; žaidė gimnazijos tinklinio komandoj; vadovavo Dainavos mergaičių stovyklaj.

Rūta Giedraitytė – baigus Clevelando Valstybinį Universitetą – Pradinės mokyklos mokytojos laipsniu; Mokina septintą skyrių katalikiškoj mokyklaj Clevelande; Skautė; Šoko Grandinėlėj 9 metus; baigė lituanistinę mokyklą (12 skyrių); vadovavo Neringos stovyklaj 1976–1979 m.

Ona Kliorytė – Nerijos pranešėja; baigusi biologiją ir gailastingųjų seserų mokslus; dirba intensyvios priežiūros skyriuje garsiam Clevelando Clinic; Ateitininkė; Moksleivių Ateitininkų globėja; šoko Grandinėlėj 8 metus; bendradarbiauja Clevelando lietuvių radijo programoj; Neringos ir Dainavos stovyklų vadovė; Šv. Jurgio Parapijos tarybos narė; Mėgsta užsienietiškus filmus, teatrus, Japonišką meną, liet. knygas.

Zita Kripavičiūtė – baigė Notre Dame gimnaziją; įsigijo bakalauro laipsnį iš pedagogikos Notre Dame Universitete; mokytojauja lietuvių parapijos mokyklaj (4-tą skyrių); Ateitininkė; Ohio L.B. Apygardos Valdybos narė; vadovavo Dainavos ir Neringos stovyklaj; buvusi Grandinėlės šokėja.

Kristina Kuprevičiūtė – Nerijos akompaniatorė; 18 metų; studentė Clevelando Valstybiniam Universitete, skambina pianinu, groja smuiku ir klarnetu; buvo savo gimnazijoj sudėtinių chorų akompaniatorė; buvusi Grandinėlės šokėja; lankė baletu klases; koncertavo Amerikoj, Kanadoj ir Australijoj kaip Grandinėlės šokėja.

Nijolė Lenkauskaitė – Nerijos sekretorė; 22 metų amžiaus, įsigijo bakalauro laipsnį psichologijos srity Jonh Carroll Universitete, Clevelande; baigė lituanistinę mokyklą ir lituanistinius pedagogikos kursus; Studentė Ateitininkė; šoko

Grandinėlėj 6 metus; Clevelando lietuvių jaunimui atstovauja apylinkės LB valdyboj ir JAV LJS taryboj; atstovavo Clevelando jaunimą III ir IV Pasaulio lietuvių jaunimo kongresuose Pietų Amerikoj ir Europoj.

Sigutė Lenkauskaitė – Case Western Reserve Universiteto studentė; buvusi savo gimnazijos metraščio redaktorė; baigė lituanistinę mokyklą; lanko pedagoginius lituanistinius kursus; buvusi Grandinėlės šokėja 6 metus, šoko Australijoj su Grandinėle; studentė Ateitininkė; Dainavos stovyklaj vadovavo 5 vasaras; dalyvavo IV PLJK Europoj.

Viktorija Lenkauskaitė – įsigijo bakalauro laipsnį biologijos srityje; dabar tęsia meno studijas; Ateitininkė; buvusi Moksleivių Ateitininkų Centro valdyboj; vadovavo Dainavos ir Neringos jaunimo stovyklaj; buvusi Grandinėlės šokėja 6 metus; buvo dalyve II PLJ Kongrese Š. Amerikoj, atstovė III PLJ Kongrese Pietų Amerikoj, ir Vadovybėj IV PLJ Kongrese Europoj.

Danutė Miškinytė – baigė Uršulinę Universitetą; dirba ligoninėj širdies priežiūros skyriuje; buvusi Grandinėlės šokėja; yra draugininkė jauniausių skaučių Neringos tunte; gegužės 17 d. ištekės už Remigijaus Belžinsko.

Ligija Rociūnaitė – Ateitininkė; buvusi Čiurlionio Ansamblio kanklininkė 8 metus; dėstė kanklinimą lituanistinėj mokyklaj vienerius metus; gailestingoji sesuo.

Laimutė Švarcaitė – 23 metų chemikė; bakalauro laipsnį įsigijo Case Technologijos institute Clevelande; Šiuo metu dirba Clevelando Veteranų ligoninėj medicinos mokslinių tytinėjimų srityje; nuo pat mažens priklauso Lietuvių Skautų Sąjungai; mėgsta skambinti pianinu, dainuoti, šokti ir domisi grožine literatūra; buvusi "Čiurlionio Ansamblio" kanklininkė ir "Grandinėlės" šokėja.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

MŪSŲ ŽINIOS

DVIEJŲ KRAŠTŲ MISIONIERIUS

Misionierius – daktaras kun. F. Bendoraitis Guajara–Mirim, Brazilijos Amazonijoje, baigia statyti naują chirurgijos bloką savo didelėj, modernioj ligoninėj. Daug darbo, sako, nes ypač daug maliarijos.

Jo ligoninė prie Bolivijos sienos (skiria Guaporés upė). Tad jis ir Bolivijoj pradėjo statyti vaikų ligoninę "Centro Materno Infantil" vaikų mirtingumui sumažinti, kuris yra 60% ir net daugiau.

Gegužės 20, sulaukęs pagalbinių iš Vokietijos, plaukiojančiu laivu išplaukė pas indėnus Xapacuri, kurie mato gydytoją tik kai jis tokiu būdu juos aplanko.

SAUGOKITĖS UŽPUOLIKŲ

Kasdien skaitome laikraščiuose apie visokius užpuolimus ar apvogimus. Paprastai galvojame, kad mums nieko neatsitiks, bet pasitaiko tokių nelaimių ir mūsų tautiečiams.

Praeitą savaitę Jurgis Matelionis buvo banke ir išėmė didelę pinigų sumą. Prie namų vartų, išlipus iš automobilio, jį užpuolė du žulikai ir atėmė visus pinigus. Atrodo, kad vagys Jurgį sekė iš pat banko ir jau žinojo kiek jis turi pinigų.

Apgailėstaujame dėl Jurgio Matelionio patirtų nuostolių ir perspėjame visus būti atsargiais tiek gatvėje, kiek namuose.

ŽINIOS IŠ RIO DE JANEIRO

Rio de Janeiro lietuvių kolonija subruzdavo rengtis Popiežiaus priėmimui: sudarytas komitetas ir paskirstytos pareigos kiekvienam nariui. Su Bažnyčios autoritetais tarsis kun. Mečislovas Valiukevičius, o kitais reikalais advokatas Antanas Gaulia. Kun. Valiukevičius nori padovanoti Brazilijos Lietuvių Bendruomenės vardu menininko Inž. Kazimiero Audenio tapytą paveikslą "TRIJŲ KRYŽIŲ KALNAS VILNIUJE". Tai būtų nepaprasta garbė mūsų mylimam menininkui, o mums visiems lietuviams didelis malonumas, kad visų mylimas Popiežius priėmė dovaną, kuri yra taip pat ir mūsų lietuvių dėkingumo, meilės ir paklusnumo išraiška Šventajam Tėvui Jonui Pauliui II-jam.

K.J.Č.

MŪSŲ ŽINIOS

Bom Retiro

Pranešama, kad dėl Šventkelionės į Aparecidą, Bom Retire — birželio (junho) antrojo sekmadienio įprastų lietuviškų pamaldų nebus.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ KUNIGŲ VIENYBĖS SUSIRINKIMAS

Gegužės 28 šv. Kazimiero parapijos klebonijoje įvyko metinis BL Kunigų vienybės suvažiavimas. Po trumpos meditacijos, kurią pravedė kun. St. Šileika, ir maldoj prisisiminus vienybės narius (visus Pietų Amerikos lietuvius kunigus), o taip pat ir Lietuvos kunigus bei seminaristus, vyko susirinkimo darbai.

Vienybės sekretoriui, T. Vincentui Pupiniui, SJ, išvykus Romon prie Vatikano radijo, nauju sekretorium buvo kooptuotas kun. P. Rukšys. Paskui buvo tartasi dienotvarkėj numatytais reikalais: lietuvių dalyvavimas Popiežiaus sutikime, Brazilijos Eucharistinio Kongreso atžymėjimas lietuvių tarpe, šventkelionė į Aparecidą, birželio 15-toji, Pietų Amerikos lietuvių kongresas Argentinoj, pašaukiminė veikla, senelių problemos... Liko nepanagrinėta: jaunimo sielovados problemos ir numatyti leidiniai, kaip CRONICA, LITANIJA, NAUJASIS TESTAMENTAS

Suvažiavimas buvo baigtas pietumis. Ypač per juos buvo pagerbtas kun. Stasys Šileika, švenčiantis savo gimtadienį.

Sekantį susirinkimą kun. dr. Ant. Milius siūlė sušaukti pajūry, Boqueirão, kur jis turi savo apartamentą.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ KUNIGŲ VIENYBĖS ŽODIS Į LIETUVĄ

(perduotas per Vatikano radiją)

Brazilijos lietuvių kunigų vienybė, suvažiavusi savo metiniam susirinkimui į šv. Kazimiero parapijos kleboniją, São Paule, dar alsuodama Sekminių Dvasia, prisimena maldoje savo brolius kunigus, pasklidusius po platųjį pasaulį.

Ypatingai sveikinam kunigus ir seminaristus Lietuvoj. Mes žavimės jumis ir visa lietuvių tauta, kuri, taip atkakliai ir ištvermingai kovodama už tikėjimo laisvę ir žmogaus teises, pasaulio akyse tapo simboliu ištikimybės Kristui ir Bažnyčiai.

Mes kitataučiam kalbam apie jus, ir visi kartu meldžiamės, kad Viešpats sutrumpintų bandymo dienas ir leistų lietuvių tautai laisvai garbinti Dievą ir nepriklausomai kurti naują Lietuvą.

PRISIDĖKITE

ŠEŠTADIENI
BIRŽELIO
21 D.

PRIE ŠVENTO KAZIMIERO PARAPIJOS

KERMOŠIAUS

SABADO
21 DE
JUNHO

SKAITYTOJAI RAŠO...

“AR JAU PRADĖTA JO BEATIFIKACIJOS BYLA?”

“Susibėgus operacijoms, Tegucigalpos ligoninėj turėjau laiko perskaityti knygą — kai kurias jos vietas skaičiau po kelis kartus. O knyga — apie šviesios atminties Jūsų broliuką Petriuką.

Aš susižavėjau Petriuku. Susižavėjau jo trumpu gyvenimu, jau vaikystėje skaisčiai pražydusių dorybių žiedais.

Jis lyginamas su šventuoju Domuku Savio; o aš drįsčiau jį lyginti ir su mūsų šventuoju Kazimieru, kuris norėjo verčiau mirti, negu nusidėti — šventasis, kuris mokėjo skaisčiai gyventi ir be baimės sutiko seselę mirtį, užmerkiančią akis žemei ir atveriančią dangui.

Petriukas man yra šventasis; ir aš jau šaukiuosi jo užtarimo.

Tas jo paprastutis gyvenimas rodo, kad jis visame siekė tobulybės. Jis buvo toks kuklutas, bet linksmas, paslaugus, toks giliai religingas, ieškąs galimybių apsimarinti, mokąs kentėti nepasiekimus, o skausme, ligoje ir net mirtyje mokąs įprasminti savo gyvenimą, pašvenčiant jį ir patį save Jėzui, Jo Motinėlei ir šventajam Don Bosco.

Nepaprastai jaudinantis jo paskutinių valandų aprašymas. Toks, atrodo, paprastutis jo gyvenimas, o taip nepaprastai didingas savo paprastume ir nepasiekiamas savo šventume ir visiškam atsidavime savo pareigai, vyresniesiems ir, virš visa ko, gerajam Dievuliui.

Tėve, Pats turi daryti visa, kad jam būtų pradėta beatifikacijos byla.

Ar jau buvo kas daryta? Ar yra kas daroma? Gal aš galiu kuo nors prisidėti? Būk geras, prašyki manęs.

Tėveli, mes tikime Lietuvos prisikėlimu. Tikėkime tad ir tuo, kad jį kelsis ne mūsų dabartinių veiksmų dėka, o mūsų šventųjų dorybėmis ir mūsų Tautos kankinių ašaromis, kančiomis ir net gyvybės auka. Petriukas mums padės.

O, kokią laimę aš būčiau turėjęs galėdamas Karake suorganizuoti pamaldas, meldžiantis į Petriuką, kad jis iš aukštybių padėtų mūsų dienų jauniui!”

Dr. Vytautas Dambra, JAV-bių diplomatas Venezueloj, parašė ispaniškai šv. Kazimiero biografiją, SAN CASIMIRO, stengdamasis supažindinti ispaniškai kalbančius su Lietuvos šventuoju. Knyga buvo atspausdinta Argentinoj.

Vėliau perkeltas į San Salvadorą kaip JAV-bių vice ambasadorius El Salvadore ir, paskutiniu metu, kaip JAV-bių ambasados viešų reikalų direktorius Tegucigalpoj, Hondure

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

IŠVENTINTAS VYSKUPAS

Šeštadienį, gegužės 31 d., Marijos Krikščionių Pagalbos (Maria Auxiliadora) bažnyčioje Bom Retire, buvo išventintas vyskupu buvęs São Paulo saleziečių provinciolas, Dom FERNANDO LEGAL. Šventinimo apeigose dalyvavo 25 vyskupai ir koncelebravo apie 150 kunigų. Pagrindinis konsacrantas buvo pats Šv. Tėvo Nuncijus Brazilijoje, arkivysk. Dom Carmine Rocco. Vysk. F. Legal yra paskirtas Itapevos vyskupu.

Konsakracijoj ir pagerbime—vaišėse dalyvavo Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. Pr. Gavėnas ir kun. P. Urbaitis.

KRIKŠTYNOS

V. Anastácio lietuviai apgailestauja daug mirčių, bet praeitą sekmadienį, 1 birželio, galejo pasidžiaugti taip pat krikštynom. Krikštijamasis buvo MARCIO RODRIGO, lygiai vienmetis Giuseppe ir Janės Patinskaitės Meloncelli sūnus.

Krikštijo kun. S. Šileika, Šv. Stepono bažnyčioje. Kūmai buvo Gianfranco Andrea ir Dulcinea Rossini Sandrini.

Po Krikšto, Mokyklos salėje, vyko jaukios vaišės, atstojusios pietus, apie 3 val. po pietų!

CLINICA EM GERAL

DR. ARKADIJ PROKOPOWITSCH
CIRURGIÃO DENTISTA

Rua Harmonia, 880 - Fone: 211-4499
Vila Madalena — São Paulo

Maloniai kviečiame visus į

KLEVELANDO MERGAIČIŲ VOKALINIO VIENETO

NERIJOS

KONCERTA-

1980 M. BIRŽELIO 15 DIENA, 16 VAL.

VILA ZELINOJE, SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ SALĖJE

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Pakvietimus į koncertą galima gauti parapijose ir pas BLB-nės pirmininką Joną Tatarūną (tel. 637344).

MŪSŲ MIRUSIEJI

Pirmadienio naktį, 26 gegužės, pasimirė savo namuose, V. Anastácio, ilgai kentėjusi Teklė KERŠIENĖ.

Gimusi Varėnoj 24 gruodžio 1901 m., ištekėjo už Aleksandro Lietuvoj 1922 m. ir išgyveno santuokoj 58 metus. Paliko vyrą, dvi dukras, Anelę ir Pranę, penkis anūkus ir vieną proanukę, Kun. S. Šileika palaimino Velionės kūną namuose. Palaidota Perus kapinėse. Tebūnie Jai žemė lengva ir Dievas gailėstingas!

URŠULĖ PATINSKAITĖ JONELIŲNIENĖ, gimusi Lietuvoj 15 gegužės 1916 m., gyveno V. Anastácio, kur ir pasimirė, gegužės 8 d. Paliko seserį, Marcelę Adulienę, ir giminių. Ją palydėjo į kapines kun. P. Urbaitis. Septintos dienos Mišios buvo atlaikytos Šv. Stepono bažnyčioje.

Viešpats teduoda Jai amžinąją ramybę!

MOTIEJUS ŽVIRBLIS, gimęs Rokišky 1912 m., lapkričio 1 d., atvyko Brazilijon 1929 m. Gyveno Bom Retire, paliko žmoną, dukterį ir sūnų su 3 anūkais.

Dirbo megztinių fabrike. Mirė "Gastroclinica" ligoninėj ir palaidotas "Horto Florestal" kapinėse.

Šeimai, Jo krikšto dukrai, Onai Plečkaitytei, ir giminėms širdingų užuojautų.

IZABELĖ JARIMAITĖ AGLINSKIENĖ, šiaulietė, gimusi 17 vasario 1909, po trijų dienų "Panamericano" ligoninėj /Pinheiros/, atidavė Dievui sielą, antradienį 27 gegužės.

Nepaprastai geros širdies, dosnumo ir lietuviškų nusistatymų moteriškė, savo skubina mirtimi sužadino gilų gailėstį visam V. Anastácio ir Lapos rajone.

Paliko tris sūnus, Juozą, Vincą ir Robertą ir tris dukras, Eugeniją, Eleną ir Zosę su septyniais anūkais. Palaimino Jos karstą namuose kun. P. Urbaitis. Palaidota Morumbi kapinėse. 7 dienos Mišios bus Šv. Stepono bažnyčioje V. Anastácio, o 30 dienos, per Petrinės 29 birželio, Lietuvių mokykloje.

Visų gerbiamai ir mylimai Velionei tebūnie atviri dangaus vartai, o jos pavyzdys tėskačina į gera visas lietuviškas mamytės.

MIŠIOS

Šv. Kazimiero parapijoje Birželio (ju-nho) 15 d. 8 val. Mišios už mirusius 8-nias Maldos Apaštalavimo nares.

M.A. Valdyba

RELOJOARIA "MAUÁ"

Relógios - Jóias - Despertadores - Bijouterias - Artigos Fotográficos
Rádios - Gravadores - Canetas - Isqueiros - Pulseiras - Artigos para
presentes em geral e os melhores preços da cidade.

CONSERTOS EM GERAL COM GARANTIA — OFICINA PRÓPRIA

Rua Mauá, 422

Fone: 227-1014

São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

IMIGRANTŲ OLIMPIADOS V-JI KULTŪRINĖ PARODA

Kaip jau žinoma, mūsų kultūrinė paroda prasideda š.m. birželio mėnesio 6 d., 8:30 valandos vakaro, Ibirapue-roje "BIENAL" patalpose, 2-me aukšte. Lietuviai šioje parodoje dalyvauja, kaip ir visuomet, visos mūsų kolonijos ir mūsų pavergtos Tėvynės vardu, todėl yra laukiama, kad visi prie jos prisidėtų kuo galedami: vieni eksponatais, kiti kitokia pagalba. Laukiama, kad atsirastų geradarių net ir finansinei pagalba. Visi Jūs suprantate, kad viskas yra paremta ir surišta su išlaidomis: be to, reikalinga ir žmonių, kurie padėtų įrengimui ir budėjimui ir kurie galėtų atvykstantiems į parodą svetimšaliams duoti paaiškinimų apie mūsų tautos meną, mūsų kultūrą ir mūsų Tėvynės likimą. Tokie pasiryžėliai padėti šioje parodoje yra laukiami, kad jie patys pasisiūlytų, nes rengėjai nėra policininkai, kurie galėtų ką nors priversti jėga ką padaryti. Tat, mielieji tautiečiai, laukiame visų pagalbos. Bet kokiu parodos reikalu skambinkite J. Tatarūnui, telefonu 63.7344 arba kapit. J. Čiuvinskui telefonu 63-5269. Skambinti prašoma anksti iš ryto ir vakare iki 10 valandos, nes dienos metu reikia bėgio-

ti ir dirbti parodos reikalais. Dar sykį kartoju: paroda yra ruošiamą visų lietuvių vardu, tad visų yra lygios teisės ir pareigos.

Kapit. J. Čiuvinskas

CASA VERDE MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ

Praeitą sekmadienį C. Verdėj į lietuviškas pamaldas susirinko gražus būrys tautiečių pasimelsti už Lietuvą. Buvo paskelbtos intencijos: už žuvusius už Tėvynės laisvę kovotojus, už nu-

kankintus ir ištremtus, už persekiojamus, už dabartinius laisvės kovotojus Tėvynėje ir laisvame pasaulyje, už išdavusius ir pamiršusius savo tėvų kraštą...

Daug kas paskaitė pranešimą—kvietimą ML-je ir atvyko ant Mišių, taip kad buvo galima gražiai sugiedoti įvairias Mišių dalis. Ypatingai reikia paminėti Šv. Juozapo Vyrų Brolijos narius, kurie gausiai dalyvavo pamaldose. Jiems ir visiems kitiems nuoširdus ačiū!

Kun. P. Rukšys

GIRCKUS & CIA. LTDA.

AUDINIŲ FABRIKO SAVININKAI

ANTANAS IR GENE

GIRCKUS

VISUS KVIEČIA APLANKYTI

NAUJAI ATIDARYTĄ MADŲ KRAUTUVĘ

ANGIE modas

Rua Solon, 365 — Fones: 221-6339 221-6831 — Bom Retiro
CEP 01127 - São Paulo — Capital

SIUVAME ŠILKINES SUKNELES IR MADINGUS RŪBUS MOTERIMS

